

OCIOSAĆ (2) *vb pf*

Pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w o-); drugie o oraz a jasne.

inf ociosać (1). ◇ [imp 2 sg ociesz.] ◇ part praet act ociosawszy (1).

Sł stp notuje, Cn s.v. ciosać, Linde XVI w. s.v. ociesać.

Nadać kształt za pomocą topora, siekiery lub dłuta, odciąć części naokoło, obrąbać; abradere, destringere Mącz; asciare, dolare Cn (2) : Mącz 421c; [biegły budownik] wprzod gąłęzi okrzełze/ potym łkorę obija/ á nákoniec pod łznur łztáchuie/ y ćiefze: á oćioławłszy heblem ołtátek gładzi. CzechRozm 235v.

[ociosać co komu [= sobie]: Oćiefz łobie dwie tablicy kámienne[Praecide ... tibi duas tabulas lapideas] Leop 1577 Ex 34/1 (Linde).]

Formacje współrdzenne cf CIOSAĆ.

*Cf OCIOSANIE, **OCIOSANY***

OD